

o náhradu škody způsobené bezdůvodným návrhem na vyhlášení konkursu. Neboť, použil-li veřejnoprávní věřitel soukromoprávního prostředku k vymáhání své pohledávky, musí se podříditi všem důsledkům tohoto soukromoprávního prostředku právě tak, jako jiný konkursní věřitel, a podal-li návrh na vyhlášení konkursu bez předpokladů § 69 konk. ř., vzešel by tím žalobkyni soukromoprávní nárok, jenž není vyloučen z uplatňování pořadem práva.

Čís. 15297.

K § 271 ex. ř.

K výjimečnému způsobu zpeněžení je třeba svolení všech zástavních věřitelů, kteří až do usnesení o povolení tohoto způsobu zpeněžení nabyli na prodávaných svršcích zástavních práv.

(Rozh. ze dne 13. června 1936, R II 246/36.)

Vymáhající věřitelka podala podle § 271 ex. ř. návrh na převzetí zabavených věcí. Prvým soudem tomuto návrhu vyhověl. Rekursní soud návrh zamítl. Důvody: Usnesení je datováno dnem 3. března 1933 a v této době byla Greta P. jedinou vymáhající věřitelkou a odpovídalo by napadené usnesení zákonu, kdyby bylo bývalo vydáno skutečně dne 3. března 1933. Dle exekučních spisů a zájemního protokolu ze dne 7. března 1933 nabyli stěžovatelé na uvedených věcech dne 7. března 1933 zástavního práva. Jak bylo zjištěno v mezitímním řízení, bylo napadené usnesení vydáno ve skutečnosti mezi 7. a 9. březnem 1933, dozajista však po dni, kdy stěžovatelé nabyli práva zástavního, usnesení bylo datováno dnem 3. března 1933, protože aktuár byl názoru, že usnesení musí dostati datum dne, kdy se konal rok o návrhu na převzetí. V době skutečného rozhodnutí bylo dle § 271 ex. ř. schválení návrhu na převzetí předmětu možno jen za souhlasu manželů Ferdinanda a Olgy S. (stěžovatelů), protože tito v této době již nabyli zástavního práva k předmětům, o něž se tu jedná, a jejich pohledávky nejsou úplně uhrazeny přejímací cenou. Protože tito výslovně prohlašují, že s převzetím dle § 271 ex. ř. nesouhlasí, neodpovídá napadené usnesení zákonu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Názoru stěžovatelky, že převzetí zabavených věcí podle § 271 ex. ř. nepředpokládá svolení osob, které nabyly zástavního práva na věcech, jež mají býti převzaty, až po roku ustanoveném ke slyšení dlužníka, nelze přisvědčiti. Podle uvedeného předpisu je totiž k použití tohoto výjimečného způsobu zpeněžení třeba nikoli jen slyšení dlužníka a tedy v tom směru potřebného řízení, nýbrž i svolení vymáhajícího věřitele, není-li jím sám návrhovat, a osob, které k zabaveným předmětům na-

byly zástavních práv a jejichž pohledávky nejsou nad veškeru pochybnost úplně uhrazeny přejímací cenou. Ohledně těchto zástavních věřitelů zákon neobsahuje žádného obmezení; rozhoduje tu tedy doba soudního usnesení. Všichni věřitelé, tedy i ti, kteří teprve po slyšení dlužníka, ale před soudním rozhodnutím nabyli zástavních práv poznámkou na sepsaném již zájemním protokolu (§ 257, odst. 1 ex. ř.), mají rovněž nárok, aby byli uspokojeni z výtěžku a mají tedy i zájem na tom, aby se co nejvíce za svršky vytěžilo, ba dokonce tito následkem zadnějšího pořadí mají často větší zájem než přednější věřitelé. Není proto žádného důvodu, aby byl činěn mezi nimi rozdíl, zejména, když soud při svém rozhodování může ze zájemního protokolu všechny zástavní věřitele snadno zjistiti a způsobem v §§ 55 a 56 ex. ř. vytčeným o jejich souhlasu anebo nesouhlasu se přesvědčiti. Je proto k tomuto výjimečnému způsobu zpeněžení třeba svolení všech zástavních věřitelů, kteří až do usnesení o povolení tohoto způsobu zpeněžení nabyli na prodávaných svršcích zástavních práv (srov. také Gl. U. 2739 a čís. 819 úř. sb. vídeňské).

Čís. 15298.

Odvolání daru podle § 948 obč. zák. předpokládá jen, že lze obdařeného trestně stíhati pro ublížení dárce na těle nebo na cti, nevyžaduje však, aby obdařený byl trestně stíhán anebo při trestním stíhání odsouzen.

(Rozh. ze dne 13. června 1936, Rv II 111/36.)

Žalobkyně tvrdí, že se žalovaný na ní dopustil nadávkami i fyzickým násilím hrubého nevděku, domáhá se podle § 948 obč. zák. vrácení daru žalovanému daného. Žalobě, jejíž skutkové tvrzení bylo prokázáno, bylo vyhověno soudy všech tří stolic, nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Není správný názor žalovaného, že ublížení na těle není proto důvodem k odvolání daru, že žalovaný byl pro ně trestním soudem stíhán, ale osvobozen; podle ustanovení § 948 obč. zák. odvolání daru předpokládá jen, že obdařený ublížil dárce na těle anebo na cti tak, že ho lze trestně stíhati buď na žádost anebo z úřední moci, nevyžaduje však ani, aby byl obdařený trestně stíhán, ani aby při trestním stíhání byl odsouzen. Osvobozující rozsudek trestního soudu neváže soud civilní a tento si může sám potřebné předpoklady pro své rozhodnutí zjistiti.

Čís. 15299.

Žaloba o výživné proti pozůstalosti nemanželského otce. Nelze hleděti k nároku vdovy podle § 796 obč. zák.

(Rozh. ze dne 13. června 1936, Rv II 356/36.)